

“मीठे बच्चे- बाबा हुनुहुन्छ दाता, तिमी बच्चाहरूले बाबासँग केही पनि माग्नु आवश्यक छैन । भनाइ पनि छ-
माग्नुभन्दा मर्नु बेस ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ स्मृति सधैं रह्यो भने कुनै पनि कुराको चिन्ता वा चिन्तन रहदैन ?

उत्तर:- जो बित्यो- राम्रो वा नराम्रो, ड्रामामा थियो । सारा चक्र पूरा भएर फेरि दोहोरिनेछ । जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ, त्यस्तै पद प्राप्त गर्छ । यो कुरा स्मृतिमा रह्यो भने कुनै पनि कुराको चिन्ता वा चिन्तन रहदैन । बाबाको निर्देशन (डाइरेक्शन) छ- प्यारा बच्चाहरू, बितेको कुराको चिन्तन नगर । उल्टो- सुल्टो कुनै पनि कुरा न सुन, न सुनाऊ । जुन कुरा बितिसक्यो त्यसको न त विचार गर न रिपीट गर (दोहो-याऊ) ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । रूहानी बाबालाई दाता भनिन्छ । उहाँ आफैं सब थोक बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ । आउनु नै हुन्छ विश्वको मालिक बनाउन । कसरी बन्नु छ, यो सब थोक बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ, डाइरेक्शन दिइरहनुहुन्छ । दाता हुनुहुन्छ नि । त्यसैले सबै स्वयम्ले नै दिइरहनुहुन्छ । माग्नुभन्दा मर्नु बेस । कुनै पनि चीज माग्नु हुँदैन । शक्ति, आशीर्वाद, कृपा कति बच्चाहरूले मागिरहन्छन् । भक्ति मार्गमा टाउको ठोकेर माग्दा-माग्दा सारा सिँढी उत्रिदै आयौ । अब माग्ने कुनै आवश्यकता छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- डाइरेक्शनमा चल । एक त भन्नुहुन्छ बितेको कुरालाई कहिल्यै चिन्तन नगर । ड्रामा अनुसार जे भयो बितिसक्यो । त्यसको विचार नगर । नदोहो-याऊ । बाबा त केवल दुई अक्षर नै भन्नुहुन्छ- केवल म एकलाई याद गर । बाबा डाइरेक्शन अथवा श्रीमत दिनुहुन्छ । त्यसमा चलु बच्चाहरूको काम हो । यो हो सबैभन्दा श्रेष्ठ डाइरेक्शन । जसले जतिसुकै प्रश्न-उत्तर आदि गरून्, बाबा त दुई अक्षर नै सम्भाउनुहुन्छ । म हुँ पतित-पावन । तिमीले मलाई याद गरिराख्यौ भने तिम्रो पाप भस्म हुनेछ । यादको लागि पनि कुनै डाइरेक्शन दिनुपर्छ र ! बाबालाई याद गर्नु छ, चिल्लाउनु छैन । मनमा केवल बेहदको बाबालाई याद गर्नु छ । दोस्रो श्रीमत के दिनुहुन्छ ? ८४ को चक्रलाई याद गर किनकि तिमीलाई देवता बन्नु छ, देवताहरूको महिमा त तिमीले आधाकल्प गर्थौ ।

(बच्चा रोएको आवाज आयो) अहिले यो डाइरेक्शन सबै सेन्टरका लागि दिइन्छ- बच्चाहरूलाई कसैले पनि लिएर नआऊन् । उनीहरूको कुनै प्रबन्ध गर्नुपर्छ । बाबासँग जसलाई वर्सा लिनु छ उनीहरूले आफै प्रबन्ध गर्नेछन् । यो रूहानी बाबाको विश्वविद्यालय (युनिवर्सिटी) हो, यसमा साना बच्चाहरूको आवश्यकता छैन । ब्राह्मणी (टीचर) को काम हो सर्विसएबल लायक जब बन्छन् तब उनीहरूलाई रिफ्रेस गर्नको लागि लिएर आउनुपर्छ । कुनै पनि ठूलो मान्छे होस् वा सानो होस्, यो युनिवर्सिटी हो । यहाँ बच्चाहरूलाई जसले लिएर आउँछन् उनीहरूले यो युनिवर्सिटी हो भन्ने सम्झदैनन् । मुख्य कुरा हो- यो विश्वविद्यालय (युनिवर्सिटी) हो । यसमा पढ्नेहरू धेरै राम्रो समझदार चाहिन्छ । कच्चाहरूले पनि अशान्ति गर्नेछन् किनकि बाबाको यादमा हुँदैनन् भने बुद्धि यता-उता भट्किरहन्छ । नोक्सान गरिदिन्छन् । यादमा रहन सक्दैनन् । साना बच्चा ल्याए भने यसमा बच्चाहरूको नै नोक्सान छ । कसैलाई त यो ईश्वरीय विश्वविद्यालय हो भन्ने थाहै छैन । यहाँ त मनुष्यबाट देवता बन्नुपर्ने हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा बाल-बच्चाहरूको साथमा रहनु, यहाँ केवल एक सप्ताह त के ३-४ दिन पनि पर्याप्त (काफी) छ । ज्ञान त धेरै सहज छ । बाबालाई चिन्नु छ । बेहदको बाबालाई चिनेपछि नै बेहदको वर्सा मिल्नेछ । कुनचाहिँ वर्सा ? बेहदको बादशाही । यस्तो नसम्भ, प्रदर्शनी वा म्यूजियममा सर्विस हुँदैन । धेरै प्रजा बन्नेछन् । ब्राह्मण कुल, सूर्यवंशी र चन्द्रवंशी-तीनै यहाँ स्थापना भइरहेको छ । त्यसैले यो धेरै महान् विश्वविद्यालय हो । बेहदको बाबाले पढाउनुहुन्छ । दिमाग एकदम भरपूर हुनुपर्छ । तर बाबा हुनुहुन्छ साधारण तनमा । पढाउनु पनि हुन्छ साधारण रीति, यसैले मनुष्यहरूले बुझ्दैनन् । ईश्वरीय विश्वविद्यालय पनि यस्तो हुन्छ र ! बाबा भन्नुहुन्छ- म हुँ गरिब निवाज । गरिबहरूलाई नै पढाउँछु । धनवानसँग ताकत छैन पढ्ने । उनीहरूको बुद्धिमा त धन-सम्पत्ति (महल माडी) नै हुन्छ । गरिब नै साहुकार बन्छन्, साहुकार गरिब बन्नेछन्- यो काइदा छ । दान कहिल्यै धनीलाई दिइन्छ र ? यो पनि अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान हो । साहुकारले दान लिन सक्दैनन् । बुद्धिमा बस्दैन । उनीहरू आफ्नो हृदको रचना धन-सम्पत्तिमा नै फँसिरहन्छन् । उनीहरूको लागि त यहाँ नै मानौँ स्वर्ग छ । भन्छन् हामीलाई अर्को स्वर्गको जरूरत छैन । कुनै ठूलो मान्छे मन्यो भने पनि भन्छन् स्वर्ग जानुभयो । आफैले नै

भन्ने गर्छन्- उनी स्वर्ग गए । त्यसो भए अवश्य अहिले नर्क ठहरियो । तर यति पत्थरबुद्धि छन्- नर्क के हो, यो बुझ्दै बुझ्दै नन् । यो त तिम्रो कति महान् विश्वविद्यालय हो । बाबा भन्नुहुन्छ- जसको बुद्धिमा ताला लागेको छ, आएर उनैलाई पढाउँछु । बाबा जब आउनुहुन्छ तब त आएर ताला खोल्नुहुन्छ । बाबा स्वयम् डायरेक्सन दिनुहुन्छ- तिम्रो बुद्धिको ताला कसरी खुल्नेछ ? बाबासँग केही पनि माग्नु छैन, यसमा निश्चय चाहिन्छ । कति प्यारो बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई भक्तिमा याद गर्दथ्यौ । जसलाई याद गरिन्छ उहाँ अवश्य कुनै समय आउनु पनि हुन्छ नि । याद गर्छन् नै फेरि पनि रिपीट हुनको (दोहोरिनको) लागि । बाबा आएर बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनु हुन्छ । बच्चाहरूले फेरि बाहिरका मानिसहरूलाई सम्झाउनु छ- कसरी बाबा आउनुभएको छ । के भन्नुहुन्छ ? प्यारा बच्चाहरू, तिमी सबै पतित छौ, म नै आएर पावन बनाउँछु । तिमी आत्मा जुन पतित बनेका छौ, अब केवल म पतित-पावन बाबालाई याद गर, म सुप्रीम आत्मालाई याद गर । यसमा केही पनि माग्नुपर्ने जरूरत छैन । तिमीले भक्ति मार्गमा आधाकल्प मागेकै हो, केही पनि मिलेन । अब माग्न बन्द गर । म आफैले तिमीलाई दिइरहन्छु । बाबाको बनेपछि वर्सा त मिल्छ नै । जो बालिग (बडे) बच्चा हुन्छन्, उनले बाबालाई तुरुन्त बुझिहाल्छन् । बाबाको वर्सा हो नै स्वर्गको बादशाही- २१ पीढी । यो त तिमी जान्दछौ- नर्कवासी छन् त्यसैले ईश्वर अर्थ दान-पुण्य गर्छन् अनि अल्पकालको लागि सुख मिल्छ । मनुष्यहरूले धर्माऊ (धर्मको लागि भनेर छुट्याइएको पैसा अनाज आदि) पनि निकाल्छन् । अक्सर गरेर व्यापारीहरूले निकाल्छन् । त्यसैले जो व्यापारी छन् उनीहरूले भन्नेछन् हामी बाबासँग व्यापार गर्न आएका छौं । बच्चाहरूले बाबासँग व्यापार गर्छन् नि । बुवाको प्रोपर्टी (जायजेथा) लिएर फेरि त्यसबाट श्राद्ध आदि खुवाउँछन्, दान-पुण्य गर्छन् । धर्मशाला, मन्दिर आदि बनाउँछन् भने त्यसमा बुवाको नाम राख्नेछन् किनकि जसबाट प्रोपर्टी मिल्यो वहाँको लागि त अवश्य गर्नुपर्छ । त्यो पनि सौदा भयो । त्यो सबै हो दैहिक (जिस्मानी) कुराहरू । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ बितेको कुराको चिन्तन नगर । उल्टो-सुल्टो कसैले प्रश्न सोध्यो भने भन- यी कुराहरूमा जानुपर्ने आवश्यकता छैन । तपाईं पहिला बाबालाई याद गर्नुहोस् । भारतको प्राचीन राजयोग प्रसिद्ध छ । जति याद गर्नेछौं, दैवीगुण धारण गर्नेछौं, उति उच्च पद पाउनेछौं । यो हो विश्वविद्यालय । लक्ष्य-उद्देश्य स्पष्ट छ । पुरुषार्थ गरेर यस्तो बन्नु छ । दैवीगुण धारण गर्नु छ । कसैलाई दुःख दिनु छैन, कुनै पनि प्रकारको । दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता बाबाको बच्चा हो नि । त्यो त सर्विसबाट थाहा लाग्नेछ । धेरै नयाँ-नयाँ पनि आउँछन् । २५-३० वर्ष पुरानाभन्दा पनि १०-१२ दिनका तीक्ष्ण हुन सक्छन् । तिमी बच्चाहरूले फेरि आफू समान बनाउनु छ । जबसम्म ब्राह्मण बन्दैनन् तबसम्म देवता कसरी बन्न सक्छन् ? ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर (सबैभन्दा उँच हजुर बुवा) त ब्रह्मा हुन् नि । जो भएर जान्छन् उनीहरूको गायन गरिरहन्छन्, फेरि अवश्य उनीहरू आउनेछन् । जुन पनि चाडपर्व आदिको गायन छ, सबै भएर गएका हुन्, फेरि हुनेछन् । यस समय सबै चाडपर्व भइरहेका छन्- रक्षाबन्धन (जनैपूर्णिमा) आदि.... सबैको रहस्य बाबा सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बाबाको बच्चा हो त्यसैले पावन पनि अवश्य बन्नुपर्छ । पतित-पावन बाबालाई बोलाउँछन् भने बाबा मार्ग बताउनुहुन्छ । कल्प-कल्प जसले वर्सा लिएका छन्, उनीहरू एक्युरेट चलिरहन्छन् । तिमी पनि साक्षी भएर देख्दछौ । बापदादा पनि साक्षी भएर देख्नुहुन्छ- यसले कहाँसम्म उच्च पद पाउन सक्छ ? यसको चरित्र कस्तो छ ? टिचरलाई त सबै थाहा हुन्छ नि- कतिलाई आफू समान बनाउँछन्, कति समय यादमा रहन्छन् ? पहिला त बुद्धिमा यो याद राख्नुपर्छ कि यो ईश्वरीय विश्वविद्यालय हो । युनिवर्सिटी (विश्वविद्यालय) हुन्छ नै ज्ञानको लागि । त्यो हो हदको युनिवर्सिटी । यो हो बेहदको । दुर्गतिबाट सद्गति, हेलबाट (नर्क) हेविन (स्वर्ग) बनाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ । बाबाको दृष्टि त सबै आत्माहरू तर्फ जान्छ । सबैको कल्याण गर्नु छ । फर्काएर लैजानु छ । तिमीलाई मात्र होइन, सारा संसारको आत्माहरूलाई याद गर्नुहुन्छ । त्यसमा तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ । यो पनि बुझ्दछौ जसरी नम्बरवार जो आएका छन् उनीहरू फेरि जानेछन् पनि यसरी नै । सबै आत्माहरू नम्बरवार आउँछन् । तिमी पनि नम्बरवार कसरी जानेछौ, त्यो सबै सम्झाइन्छ । कल्प पहिला जे भएको थियो त्यही हुनेछ । तिमी फेरि कसरी नयाँ दुनियाँमा आउनेछौ, यो पनि तिमीलाई सम्झाइन्छ । नम्बरवार जो नयाँ दुनियाँमा आउँछन्, उनीहरूलाई नै सम्झाइन्छ ।

तिमी बच्चाहरूले बाबालाई जानेपछि आफ्नो धर्मलाई र सबै धर्मको सारा वृक्षलाई जान्दछौ । यसमा केही पनि माग्ने दरकार छैन, आशीर्वादको कुरा पनि छैन । लेख्छन्- बाबा दया गर्नुहोस्, कृपा गर्नुहोस् । बाबाले त

केही पनि गर्नुहुन्न । बाबा त आउनुभएकै छ मार्ग बताउन । ड्रामामा मेरो पार्ट नै छ सबैलाई पावन बनाउने । यसरी नै पार्ट बजाउँछु, जसरी कल्प-कल्प बजाएको थिएँ । जे पास्ट भयो, राम्रो वा नराम्रो, ड्रामामा थियो । चिन्तन कुनै कुराको गर्नु छैन । हामी अगाडि बढिरहन्छौं । यो बेहदको ड्रामा हो नि । सारा चक्र पूरा भएर फेरि दोहोरिनेछ । जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छन्, त्यस्तै नै पद पाउँछन् । मागनुपर्ने दरकार छैन । भक्ति मार्गमा तिमीले अथाह माग्यौ । सबै पैसा बर्बाद गरिदियौ । यो सबै ड्रामामा बनेको छ । त्यो सम्झाउनुहुन्छ । आधाकल्प भक्ति गर्दा, शास्त्र पढ्दा कति खर्च हुन्छ । अहिले त तिमीले केही पनि खर्च गर्नुपर्ने जरूरत छैन । बाबा त दाता हुनुहुन्छ नि । दातालाई आवश्यकता छैन । उहाँ त आउनुभएको हो नै दिनको लागि । यस्तो नसम्भ कि हामीले शिवबाबालाई दियौ । अरे, शिवबाबाबाट त धेरै मिल्छ । तिमी यहाँ लिन आएका हो नि । टिचरसँग स्टुडेन्ट लिनको लागि आउँछन् । ती लौकिक पिता, टिचर, गुरुबाट त तिमीलाई घाटा नै भयो । अब बच्चाहरूले श्रीमतमा चल्यो छ तब नै उच्च पद पाउन सक्नेछौ । शिवबाबा हुनुहुन्छ डबल श्री श्री, तिमी बन्दछौ सिंगल श्री । श्री लक्ष्मी, श्री नारायण भनिन्छ । श्री लक्ष्मी, श्री नारायण दुई हुन्छन् । विष्णुलाई श्री श्री भनिन्छ किनकि दुई एकसाथ छन् । फेरि पनि दुवैलाई बनाउने को हुनुहुन्छ ? एकै श्री श्री बाबा हुनुहुन्छ । बाँकी श्री श्री त कोही हुँदैनन् । आजभोलि त श्री लक्ष्मी-नारायण, श्री सीता-राम पनि नाम रखाउँछन् । त्यसैले बच्चाहरूले यी सबै धारण गरेर खुशीमा रहनु छ ।

आजभोलि आध्यात्मिक सम्मेलन पनि भइरहन्छ । तर आध्यात्मिकता अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । आध्यात्मिक ज्ञान त एक बाहेक कसैले दिन सक्दैनन् । बाबा सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ । उहाँलाई आध्यात्मिक (स्पीचुअल) भनिन्छ । फिलोसफी (दर्शन)लाई पनि आध्यात्मिक भनिदिन्छन् । यो त बुझ्दछौ— यो जङ्गल हो, सबैले एक-अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन् । तिमी जान्दछौ— अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म भनिएको छ । त्यहाँ कुनै मारपीट हुँदैन । रिसाउनु पनि हिंसा हो फेरि सेमी हिंसा भन वा जे भन । यहाँ त एकदम अहिंसक बन्नु छ । मनसा, वाचा, कर्मणा कुनै पनि खराब कुरा हुनुहुँदैन । कोही पुलिस आदिमा काम गर्छन् भने त्यसमा पनि युक्तिले काम निकाल्नु छ । जहाँसम्म हुन सक्छ प्यारले काम मिलाउनुपर्छ । बाबाको आफ्नो अनुभव छ, प्यारले आफ्नो काम मिलाउँछन्, यसमा धेरै युक्ति चाहिन्छ । बडो प्यारले कसैलाई सम्झाउनु छ— कसरी एकको सयगुणा दण्ड पर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हामी दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता बाबाका बच्चा हौं, यसैले कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन । लक्ष्य-उद्देश्यलाई सामुन्ने राखेर दैवी गुण धारण गर्नु छ । आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) ड्रामाको हरेक पार्टलाई जानेर कुनै पनि बितेको कुराको चिन्तन गर्नु छैन । मनसा, वाचा, कर्मणा कुनै खराब कर्म नहोस्— यसमा ध्यान दिएर डबल अहिंसक बन्नु छ ।

वरदानः— सेवामा स्नेह र सत्यताको अथोरिटीको सन्तुलनद्वारा सफलतामूर्त भव

जसरी यस भूट खण्डमा ब्रह्मा बाबालाई सत्यताको अथोरिटीको प्रत्यक्ष स्वरूप देख्यौ । उनको अथोरिटीको बोलीले कहिल्यै अहंकारको भासना दिएन । अथोरिटीको बोलीमा स्नेह समाहित छ । अथोरिटीको बोली केवल प्रिय मात्र होइन प्रभावशाली पनि हुन्छ । त्यसैले फलो फादर गर— स्नेह र अथोरिटी, निर्माणता र महानता दुवै साथ-साथै देखियोस् । वर्तमान समय सेवामा यस सन्तुलनलाई विशेष ध्यान दियौ भने सफलतामूर्त बन्नेछौ ।

स्लोगनः— मेरोलाई तेरोमा परिवर्तन गर्नु अर्थात् भाग्यको अधिकार लिनु हो ।